

Topor Tünde

ROSKÓ GÁBOR: FALBURKOLAT

Roskó Gábor: Burkolat magastüzű kerámialapokból (részlet), 2015

© Horváth Judit jövőtábol Fotó: Nagy Géza

Roskó Gábor évtizedekkel ezelőtt kezdett Kecskemétre járni, pályázni a kerámiaműhely nyújtotta lehetőségre, hogy az általa elképzelt lények ne csak két, hanem három dimenzióban is létrejöhessenek. Kezdetben a kerámia (sőt, legelőször a porcelán) még a szobrászi gondolat megvalósulásának anyaga lett nála: egy *Osama bin Laden*-figura és a tíz antropomorf állatalakból, illetve furcsa lényből álló *Minjan*-szoborcsoport a főműve ennek a fázisnak.

De mert Roskó – aki például lapot is szerkeszt *Und* címmel, utalva arra a K und K világra, amelynek fikciójában inkább otthon érzi magát, mint a mában – komolyan veszi a műfaji és

technológiai hagyományokat; ezek életben tartása, illetve feltámasztása is foglalkoztatni kezdte, így egy idő után érdeklődése az alkalmazott kerámia felé fordult. Magyarország, amely régebben a Zsolnay gyár termékei által nagyhatalomnak számított a kerámia épületdíszítésben, mára tulajdonképpen eltékozolta ezt az örökséget – így a mostani épületdíszítő gyakorlat sem igazán él azzal a lehetőséggel, hogy kortárs művészek által tervezett, hazai kerámiaburkolatot használjon.

Néha van persze kivétel (ami nem dönti meg a fenti szomorú szabályt); egy magánház kocsibeállójának zsaluzott betonfalára került

például ez a körülbelül 3 x 3 méteres magastüzű kerámialapokból álló burkolat. A rajtuk látható motívumok azokat a mintákat használják fel, amelyeket Roskó bérházak kapuiról, faldekorációiról gyűjtött össze, és amik már maguk is az antik, a magyaros (sőt néha azték) ornamensek újraéledései voltak a budapesti historizmusban.